

Dag mijnheer. U loopt hier regelmatig rond en ik vroeg me af wie u was.

“Bent” jongen, niet “was”, ik ben er echt nog.

Ja, maar wie?

Zolang er leven is, is er hoop. Dus als je me niet kwalijk neemt: haal mij uit de verleden tijd en maak mij tegenwoordig.

Dag mijnheer. U liep hier regelmatig rond en ik vroeg me af wie u bent?

Wanneer?

Gisteren en eergisteren, maar zeker met enige regelmaat.

Nee, ik bedoel wanneer vroeg je je dat af?

Gisteren en eergisteren, eigenlijk wel met enige regelmaat!

En het antwoord?

Dat weet ik niet. Vandaar dat ik het vraag!

“Vroeg”. Je zei “vroeg”, niet “vraag”. Maar blijkbaar weet je het antwoord niet. Want als je het je afvroeg, weet je het wel. Maar je vraagt het nu?

Ja, mijnheer. U liep hier regelmatig rond en ik vraag me af wie u bent.

Wat bedoel je, jongen. Toen of nu?

Nu.

Wie ik nu ben toen ik regelmatig rondliep?

Maar u loopt nu ook regelmatig rond.

Nee, nu sta ik stil. Maar ik begrijp waarschijnlijk wel wat je weten wilt: wie ik ben als ik regelmatig rondloop.

Nee, mijnheer. Ik vraag me af wie u bent. U loopt hier regelmatig rond. Dat valt me op en daarom vraag ik me af wie u bent.

Ach, ik ben iemand die hier regelmatig wat rondloopt. Ik werk op de universiteit.

Ergens in 2007